

КУПАЛА

КУПАЛЬСЬКІ ПІСНІ

Заплету віночок

Заплету віночок,
Заплету шовковий,
На щастя, на долю,
На чорні брови.
Ой пушу віночок
На биструю воду,
На щастя, на долю,
На милого вроду.
Ой поплинь, віночку,
Прудко за водою,
На щастя, на долю
Милому зо мною.

Ой вінку, мій вінку

Ой вінку мій, вінку, хрещатий барвінку!
А я тебе пливти вночі до вечора,
Виси, мій віночку, на золотім кілочку,
На золотім кілочку, шовковім шнурочку.
А матінка взяла, мименьком дала,
Яким була знала, ще б кращого вбрала,
Злотом озолотила, м'ятаю обвила.

Коло Купайла обметяно

Коло купайла обметяно,
Ще й барвінком оплетяно,
Ще й васильчком обтикано,
Нас на Купайла викликано,
Хто не виїде на Купайла,
Щоб йому ноги покажало!
Не старому, не малому,
Іванкові молодому.

Ми Купайла іскупали

Ми купайла іскупали
Та на той ронч: сховали;
Горе нам, дірочки,
У чужій матінки,
Бо чужа мати
Проща татарки:
Сказала мені
Три діла робити,
В неділеньку золити,
На морі попрати,
На кленку вішати.
А я не татарка —
В неділю золити,
Не ластівонка —
На морі попрати,
Я не пнілонька —
На кленку вішати.

Проти Івана сонце іграло

Проти Івана сонце іграло,
Приспів:
Ой рано, на Івана,
А де ж воно ночувало?
Ночувало у Івана.
А що ж воно вечеряло?
Венерало варенички,
Варенички з цибулею,
З цибулею, з чорним маком,
З чорним маком, з пастернаком,
І з цибулею, з петрушкою,
Ой рано, на Івана.

Вийди, молодце, на улицю

Вийди, молодце, на улицю,
Розведи нашу купалицю:
— Ой як же я мою викладити,
Да вам купалицю розводити?
В мене свекруха — не матінка,
Мені діти не поколише,
А як поколише —
Кулакком махне:
— Ой люля, люля, дитя спати,
Не на роботі твоя мати,
Ой твоя мати на улиці,
Розводить дівкам купалиці.

Наше Купайло з Верби, з Верби

Наше купайло з верби, з верби,
А ти, Іване, прийди, прийди,
А як не прийдеш доріжкою,
То привеземо теліжкою.

Поставлю я Вербу

Поставлю я вербу,
Сама сяду зверху,
На вербі я сижу, гукаю,
Дівчат на Купайла скликаю,
Котра не виїде на Купайла,
Щоб вона сіла та й не встала,
Щоб вона сіла лемішкою,
Щоб її везли теліжкою,
Щоб вона сіла колом, колом,
Щоб її везли волом, волом.

Ой на Івана Купайлого

Ой на Івана Купайлого
Ходила відьма нагайлою,
Як на дуб лізла — кору гризла,
А з дуба впала — зілля копала,
А з дуба впала — зілля копала,
Свої корови заправляла,
Як заправила у вітторок,
То виїде корів з сорок,
А як заправила в середу,
То виїде всю череду.

Наше Купайло, де ти зимувало

Наше Купайло, де ти зимувало?
Зимувало в лісі на орсі,
А тепер буду в стрісі.
Ми тебе, Купайло, скупаємо,
На друге літо заховасмо,
Молодая молодича,
Вийди на улицю,
Заспівай дівоньком купайлицю,
— Як же мені вийти,
У мене дитинка маленькая,
Свекруха лихенькая,
В комору зачинає,
У улицю не пускає.

Купало

— Купало, Купайло!
Де ти зимувало?
— Зимувало в лісі,
Ночувало в стрісі,
Зимувало в пір'яку,
Літувало в зілляку! Гу!
У вишневій садочку
Скопаю я градочку,
На пасю квіточок
На Купайла на віночок.

На Купайла була

На Купайлі була
Співачка забіла
Біла мене моя мати вербою,
Щоб я не ходила
На Купайла молодую.

Чорнобривець

Ой, як зійшов чорнобривець та й зацвів
Найшло хлопців повен двір,
Найшло хлопців повен двір,
Півнавай, Яринко, котрий твій.

А я того Богдана добре знаю,
Між уліма парубками півнаю,
А на ньому шапочка сивенька
Ти ж моя, Ярино, молоденька.

Ой, на Купало

Ой, на Купало наметено,
Там барвіночком облетено,
Ой там парубки збиралися,
На медь, на вино складалися,
А той Богданко найбільше дав,
Собі дівчину найкращу дав.

Ластівочка

Ой, на Купайла, на Купайла
Там ластівочка купалася
На бережку сушилася
Дівка Яринка журилася,
Що ще рушніжків не направила,
А вже Богданка сподобала.

На Купайла

На Купайла — ніка мала,
Ходили дівчачки,
Купала, Купала!

На калину роса впала,
В нас на вулиці Купала!
Купала, Купала!

Пішли дівки по вігди,
Молодаці по сунці...
Купала, Купала!

Усі дівки назбирали,
Сьогодні Купала,
Рано-ранці сонце зійшло,
Купала, Купала!

Гайда, дівки, до лісочки,
Чи не знайдем Яриночку,
Купала, Купала!

Знайшли, знайшли Яриночку —
Щадувалася з Богданочком,
Купала, Купала!

Гуляй, гуляй до неділі —
Заспіваєм на весілля!
Купала, Купала!

Чом ти, Барвінку

— Чом ти, барвінку, не стелишся?
— Чом ти, парубче, не женишся?

— Я ще зелений, постелюся
— Я ще молодий, оженися.

— Чом ти, руточко, вгору не йдеш?
— Чом ти, дівчино, замкі не йдеш?

— Я ще зелена, вгору піду,
— Я ще молода, в парі буду!

Стій, Дубе...

А за нашим садом три місяці рядом,
Перший місяць ясний — то Богданко красний,
Другий місяць ясний — Ярослав прекрасний,
Третій місяць ясний — Володимир красний.

Приспів:

Стій, дубе, не гуди,
На дубові жолуді,
На вулиці Купайла,
Купайла!

А за нашим садом три зірочки рядом,
Перша зірка ясна — то Ярина красна,
Друга зірка ясна — то Любава красна,
Третя зірка ясна — то Надійка красна.

А Богданко каже: "Я Ярину люблю,
Я своїй Ярині черевички куплю".

Ярослав же каже: "Я Любаву люблю,
Я своїй Любаві хустиночку куплю".

Володимир каже: "Я Надію люблю,
Я своїй Надійці намистечко куплю".

* Приспів повторюється після кожного куплета.

Коло Мареноньки

Коло Мареноньки
Ходили дівчачки,
Стороною дощик іде,
Стороною, та й на мою
Руженьку червону.

Ой на морі хвиля,
При долині роса,
Стороною дощик іде,
Стороною та й на мій
Барвіночок зелений.

Сьогодні Купала,
Сьогодні Купала,
Рано-ранці сонце зійшло,
Рано-ранці та й на мою
Рутоньку червону.

Ой на морі хвиля,
При долині роса,
Стороною дощик іде,
Стороною, та й на мій
Барвіночок зелений.

Ой мала нічка Купайлочка

Ой, мала нічка Купалочка,
Не виспалася наша Наталочка,
Не виспалася, не нагулялася,
І з козаченьком не настоялася.

Допалимо та соломоньку
Та ходимо та, додомоньку,
Лежи, лежи, та Купалочку,
В червоному та багаттячку!

Посаджу я Вербу

Посаджу я вербу,
Сама сяду зверху,
На вербі я сижу, гукаю
Дівчат на Купайла скликаю.

Котра не виїде на Купайла,
Щоб вона хлопця тай не знайшла!
Котра не виїде на Купайла,
Щоб вона сіла та й не встала.

Щоб вона сіла колом, колом,
Щоб її везли волом, волом,
Щоб вона сіла, й не встала,
Котра не виїде на Купайла.

А вже Купайло минає (1)

А вже тебе Купайло минає
А в Яринки чоловіка немає
А в Яринки чоловіка немає,
А Богданко женитися думає.

А Богданко женитися думає
Кого замка за Яринку питає
Водай тебе, Яринко, полюбив,
Через тебе кониченька затамив

Ой, затамив не затамив байбужде,
Бо я тебе, Ярино, люблю дуже
Ой, затамив не затамив, вернуса,
Я до тебе, Ярино, пригорнуса.

Пригортайся, Ярина, близенько,
Пощлю білес личенько!
Добрий вечір, Ярино, серденько!

